

UZASADNIENIE

całości wyroku

Decyzją z 17.06.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy art. 34 ust.1 i 5 ustawy z 6.03.2018r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1292 ze zm.) w zw. z art. 83 d ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 266 ze zm.) odmówił wydania interpretacji indywidualnej Przedsiębiorcy Kancelaria (...) na wniosek złożony w dn. 28.05.2020 r. w sprawie określenia prawidłowości złożonych dokumentów zgłoszeniowych i wyrejestrowujących. W uzasadnieniu ZUS argumentował, że przedmiotem interpretacji mogą być wyłącznie sprawy, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, jednakże nie obejmuje spraw związanych z analizą złożonych przez przedsiębiorcę dokumentów zgłoszeniowych i wyrejestrowujących, ani też nie bada terminowości złożenia takich dokumentów w kontekście możliwości ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w oparciu o art. 18 c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym od 1.02.2020 r. (tzw. mały ZUS plus), a nadto w trybie art. 34 Prawa przedsiębiorców Zakład nie rozstrzyga sporu powstałego na gruncie postępowania wyjaśniającego lub dowodowego prowadzonego przez inną jednostkę terenową ZUS-u, a płatnikiem składek lub ubezpieczonym, akcentując, że nie jest możliwe aby w ramach postępowania zmierzającego do wydania indywidualnej interpretacji Zakład prowadził jakiegokolwiek czynności dowodowe wynikiem których byłoby rozstrzygnięcie opisanych we wniosku zagadnień.

(decyzja w aktach ZUS)

Od powyższej decyzji odwołał się wnioskodawca - Przedsiębiorca Kancelaria (...), zarzucając zaskarżonej decyzji naruszenie:

1. Art. 83 d ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy Prawo (...) poprzez brak wydania interpretacji indywidualnej w formie decyzji administracyjnej w zakresie stosowania art. 18 c ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, mimo, że w n/n sprawie Zakład nie musiał badać prawidłowości i terminowości złożonych dokumentów przez wnioskodawcę, ale wręcz przeciwnie powinien odpowiedzieć na pytanie czy kierownik K. D. prawidłowo zastosowała w zaistniałej sytuacji art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej poprzez uznanie, że w myśl obowiązujących przepisów nie jest możliwy powrót do korzystania z małego ZUS przez osobę, która korzystała z tej ulgi, a następnie złożyła dokumenty z innym niż przewidziany dla małego ZUS kodem tytułu ubezpieczenia zaczynającym się od 05 i taka rezygnacja jest nieodwołalna, skoro wnioskodawca osiągnął przychód z działalności gospodarczej, który przekroczył limit ustalony na 2019 r. tj. 67500 zł który wyniósł 70150 zł, wobec czego w styczniu 2020 r. nie mógł skorzystać z ulgi w ramach programu mały ZUS i w rezultacie musiał wyrejestrować się z kodu ubezpieczenia (...) na kod (...) za miesiąc styczeń 2020 r., co nie powinno być traktowane jako rezygnacja jeśli utracił do tego programu uprawnienie, a z uwagi na nowelizację przepisów oraz wprowadzenie od 1.02.2020 r. programu na mały ZUS plus podwyższającego limitu przychodu do 120.000 zł – wnioskodawca uzyskał uprawnienie do skorzystania z tego uprawnienia na nowych warunkach, czego ZUS nie rozważył i w efekcie wydał błędną decyzję odmawiającą wydania indywidualnej interpretacji,

2. Art. 104 § 1 k.p.a. w zw. z art. 6 k.p.a. poprzez niespostrzeżenie, że kierownik K. D. nakazała pismem z 23.03.2020 r. a nie na podstawie decyzji administracyjnej zmianę kodu ubezpieczenia i w konsekwencji uznano, że wnioskodawca nie może skorzystać z programu mały ZUS plus, przez co pośrednio zobligowano wnioskodawcę do uiszczenia składek w wyższej wysokości przez cały 2020 r., co nastąpiło bez wydania decyzji administracyjnej i doszło do naruszenia zasady prawdy obiektywnej, czego Prezes ZUS nie zauważył i wydał błędną decyzję odmawiającą wydania indywidualnej interpretacji,

3. Art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 78 § 1 k.p.a. i art. 80 k.p.a. poprzez błędną ocenę całości zebranego materiału dowodowego - w tym w szczególności pisma z 23.03.2020 r. co doprowadziło do nieprawidłowego ustalenia przez Prezesa ZUS, że wystąpiła podstawa do odmowy wydania decyzji udzielającej interpretacji indywidualnej – zważywszy, że:

- podstawą nakazania przez kierownik K. D. zmiany kodu ubezpieczenia z (...) na (...) nie była kwestia prawidłowości i terminowości złożonych dokumentów przez wnioskodawcę a uznanie przez wymienioną, że w myśl obowiązujących przepisów nie jest możliwy powrót do korzystania z małego ZUS przez osobę, która korzystała z tej ulgi a następnie złożyła dokumenty z innym kodem niż przewidziany dla małego ZUS kodem ubezpieczenia zaczynającym się od 05 i taka rezygnacja jest nieodwołalna,

- na kanwie przedmiotowej sprawy w formie pisma z 23.03.2020 r. a nie decyzji administracyjnej rozstrzygnięto o prawach oraz obowiązkach wnioskodawcy i nakazano zmianę kodu ubezpieczenia z (...) na (...) co skutkowało utraceniem możliwości skorzystania z programu mały ZUS plus i w rezultacie zobowiązanie do uiszczania składek w pełnej wysokości,

czego Prezes ZUS nie zauważył i niezasadnie odmówił udzielenia interpretacji indywidualnej, czym naruszył:

4. Art. 107 § 3 k.p.a. przez nieuzasadnienie decyzji i niewskazanie dowodów, na których oparł rozstrzygnięcie i w konsekwencji brak odniesienia się Prezesa ZUS do okoliczności jakie miały miejsce w niniejszej sprawie, co obrazuje nieprzeprowadzenie podstawowych czynności mających na celu wnikliwe przeanalizowanie stanu faktycznego zaistniałego na kanwie toczącego się postępowania a więc bezczynność organu I instancji w tym zakresie miała wpływ na wydanie decyzji o odmowie udzielenia interpretacji indywidualnej.

W konkluzji do tak sformułowanego zarzutu odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez wydanie nowej decyzji udzielającej interpretacji na podstawie złożonego wniosku i uznanie, że w przypadku przekroczenia limitu przychodu ustalonego na rok 2019 tj. 67500 zł, to w zakresie ubezpieczenia na styczeń 2020 r. ubezpieczony ma obowiązek wyrejestrować się z kodu ubezpieczenia (...) na kod (...) co nie powinno być traktowane jako rezygnacja w myśl art. 18 c ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i w rezultacie pozbawienie przedsiębiorcy możliwości przystąpienia od 1.02.2020 r. do programu mały ZUS plus – w sytuacji, gdy przychody z jego działalności gospodarczej uzyskane w poprzednim roku nie przekroczyły 120.000 zł,

ewentualnie zaś wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy i wydanie interpretacji indywidualnej na podstawie złożonego przez skarżącego wniosku zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawcy,

a nadto wniósł o uznanie, że niewydanie przez Prezesa (...) Oddział w L. decyzji udzielającej interpretacji indywidualnej nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa,

ewentualnie zaś wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zobowiązanie Prezesa (...) Oddział w L. do wydania decyzji udzielającej interpretacji indywidualnej w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku w n/n sprawie.

a ponadto o zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

(odwołanie k. 3-6)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa radcowskiego, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(odpowiedź na odwołanie k. 8-10)

W piśmie procesowym z 1.10.2020 r. odwołujący podtrzymał swoje odwołanie i zaakcentował, że bez wydania indywidualnej interpretacji w jego sprawie w zakresie art. 18 c ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, nie będzie mógł bronić swoich praw, a nadto podkreślił, że Prezes ZUS poprzez odmowę udzielenia indywidualnej

interpretacji uchylił się od wykonania swoich ustawowych obowiązków, mimo iż powinien odpowiedzieć na zadanie pytanie czy kierownik K. D. właściwie zastosowała art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej. Odwołujący argumentował, że w jego sprawie został zastosowany wprost art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej, którego błędna interpretacja w szczególności w zakresie słowa „rezygnacja” doprowadziła do niewłaściwej wykładni rzeczonyj normy prawnej. Dodał, że przytoczone przez niego we wniosku okoliczności faktyczne tworzą tło sprawy, których nie można odłączyć od bezpośredniej interpretacji w/w przepisu – w szczególności, że K. D. uznała, że wnioskodawca zrezygnował z ulgi małego ZUS podczas, gdy tak nie było i odwołujący po nowelizacji od 1.02.2020 r. znów mógł korzystać z programu mały ZUS plus. Podkreślił, że nie chce aby Prezes ZUS rozstrzygnął jego sprawę, a jedynie aby wydał indywidualną interpretację w zakresie norm prawnych zastosowanych w jego sprawie, bez czego wnioskodawca nie będzie mógł bronić swoich praw słusznie nabytych, w tym do uiszczania składek na ubezpieczenia w niższej wysokości.

(pismo procesowe wnioskodawcy k. 14)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący - Przedsiębiorca Kancelaria (...) złożył w dn. 28.05.2020 r. wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji w jego sprawie, w którym domagał się wskazania w trybie indywidualnej interpretacji czy pracownicy Inspektoratu ZUS w S. właściwie zastosowali w jego przypadku art. 18 c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym od 1.02.2020 r.

We wniosku odwołujący podał, że pod koniec marca otrzymał pismo z (...) Oddział w T. Inspektorat w S. z 23.03.2020 r. w którym podano, że w myśl art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej przedsiębiorca może zrezygnować z uprawnienia do ulgi mały ZUS w każdym czasie a więc także do dnia nabycia tego prawa i rezygnacja jest nieodwołalna, a także zaakcentowano, że w myśl obowiązujących przepisów nie jest możliwy powrót do korzystania z małego ZUS przez osobę, która korzystała z tej ulgi a następnie złożyła dokumenty z innym niż przewidziany dla małego ZUS kodem z tytułu ubezpieczenia zaczynającym się od 05. Wnioskodawca wyjaśnił, że przychód z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej przekroczył limit przewidziany na 2019 r. na kwotę 67500 zł i wyniósł 70150 zł, wobec czego w styczniu 2020 r. wnioskodawca będący Przedsiębiorcą nie mógł w styczniu 2020 r. skorzystać z ulgi w ramach programu mały ZUS i w związku z tym jego księgowa a zarazem pełnomocnik H. Z. wyrejestrowała wnioskodawcę z kodu ubezpieczenia ustalonego dla programu mały ZUS (...) i zarejestrowała go z kodem (...). Wnioskodawca wskazał, że dopiero 1.02.2020 r. weszły w życie przepisy dotyczące programu mały ZUS plus w konsekwencji których ustawy limit przychodu zwiększono do kwoty 120.000 zł. Mając na uwadze powyższe księgowa i pełnomocnik wnioskodawcy H. Z. wyrejestrowała wnioskodawcę z kodu (...) na kod (...), a ponadto sprawę konsultowała z urzędnikami ZUS Inspektoratu w S., które aprobowały jej działania. Na marginesie dodał, że z uwagi na szybkie wprowadzenie przepisów nie było pewne jak stosować nowe zapisy ustawowe oraz jakie formularze będą aktualne. Wnioskodawca podał, że mimo wykonanych telefonów oraz składanych pism do Inspektoratu w S. urzędników tego Inspektoratu nie udało się przekonać, że wnioskodawcy przysługuje ulga z programu mały ZUS plus. Wnioskodawca wskazał, że w jego sprawie nie została wydana żadna decyzja administracyjna mówiąca o nakazach zastosowania się do nakazów z pisma z 23.03.2020 r. dotyczących zmiany kodu ubezpieczenia i pośrednio obowiązków fiskalnych w zakresie uiszczania składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne w pełnej wysokości. Wnioskodawca wywodził, że w tym stanie rzeczy nie miał możliwości odwołania się od stanowiska Kierownika K. D.. Mając na uwadze powyższe księgowa i pełnomocnik przedsiębiorcy zarejestrowała wnioskodawcę od 1.02.2020 r. z kodem ubezpieczenia (...) i z tego tytułu przedsiębiorca dopłacił różnicę wynikającą z uiszczonyj kwoty obliczonej na podstawie programu mały ZUS plus a wysokością składki na obowiązkowe ubezpieczenie w pełnej wysokości. Wnioskodawca podał, że w związku z powyższym wystąpił w formie tradycyjnej i elektronicznej z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za marzec – maj 2020 r. jednak do dnia dzisiejszego nie otrzymał odpowiedzi a na jego koncie pojawiła się zaległość.

W związku z przytoczonym stanem faktycznym wnioskodawca uważa, że w jego sprawie został błędnie zastosowany art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej, wskazując, że w jego sprawie kierownik K. D. nie powinna zastosować tego przepisu, gdyż w styczniu 2020 r. przedsiębiorca nie był uprawniony do skorzystania z programu mały ZUS ponieważ

przekroczył limit przychodu z działalności w 2019 r. ustalony na kwotę 67500 zł, zatem zmiana kodu z (...) na (...) w styczniu 2020 r. nie była rezygnacją wnioskodawcy z programu małego ZUS. Od 1.02.2020 r. zaczął obowiązywać program mały ZUS plus i dopiero od tego dnia wnioskodawca mógł zostać objęty ubezpieczeniem w ramach tego programu. Zdaniem Przedsiębiorcy opłacenie przez niego składek za styczeń 2020 r. w pełnej wysokości nie może stanowić podstawy do przyjęcia, że na gruncie art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej zrezygnował z tego uprawnienia do programu mały ZUS i w rezultacie do programu mały ZUS plus. Wskazał, że wbrew twierdzeniom kierownika K. D. mogą zdarzyć się sytuacje, że w jednym roku kalendarzowym powstanie obowiązek wyrejestrowania się z kodu ubezpieczenia (...) i zgłoszenia kodu (...) oraz istnieje możliwość powrotu do kodu (...) z uwagi na zmianę przepisów. Dodał, że na stronie ZUS w zakładce Mały ZUS plus od 1.02.2020 r. organ rentowy opisał tożsame stany faktyczne do okoliczności sprawy wnioskodawcy, konkludując, że nie jest zatem zrozumiałe dlaczego kierownik K. D. w opisany sposób zastosowała wobec wnioskodawcy art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej. Podkreślił, że na przełomie 2019 i 2020 r. było duże zamieszanie legislacyjne w związku z wprowadzeniem programu Mały (...) i w związku z opóźnieniem tego procesu i późnym uchwaleniem przepisów nie było wiadomo jak stosować znowelizowane normy prawne. Wskazał, że traktował w tym czasie informacje uzyskane bezpośrednio z urzędu były traktowane jako najpewniejsze, w szczególności, że w chwili składania dokumentów do ZUS przez księgową i pełnomocniczkę wnioskodawcy urzędniczki ZUS nie składały żadnych zastrzeżeń. Dodał, że jest młodym przedsiębiorcą i od początku prowadzenia działalności nie zalega ze składkami na ZUS. Argumentował, że nie tylko w jego sprawie nadszarpnięto zaufanie do urzędów, ale też ograniczono jego prawo do skorzystania z programu mały ZUS plus i nałożono na niego dodatkowy obowiązek fiskalny zwykłym pismem a nie decyzją administracyjną, w konsekwencji czego wnioskodawca nie mógł odwołać się od pisma kierownika Inspektoratu w S. K. D., co stanowi naruszenie zasady prawdy obiektywnej a wnioskodawca został zobligowany do uiszczania składki w wyższej wysokości przez cały 2020 r. o ponad 400 zł miesięcznie, co jest dla niego dużym obciążeniem, a nadto mimo złożenia wniosku o zwolnienie z obowiązku opłacenia należności składkowych za marzec-maj 2020 r., to po tym okresie będzie musiał uiszczać składki w pełnej wysokości a sytuacja na rynku prawniczym nadal jest niepewna i w rezultacie jego przychody pewnie będą małe. W konkluzji wniósł o zbadanie jego sprawy i wydanie indywidualnej interpretacji w jego sprawie. (wniosek o indywidualną interpretację w aktach ZUS, pismo z 23.03.2020 r. w aktach ZUS)

Powyzszy stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych dokumentów, których wartości dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 83 d ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym od 13.06.2017 r. (ostatnia o niewielkim znaczeniu zmiana art. 83d ust. 1 dokonana przez art. 5 pkt 9 ustawy z 20.12.2019 r. - Dz.U. 2019 r., poz. 2473, zmienia n/n ustawę z dniem 22.12.2019 r. - zwana dalej ustawą systemową) Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawo (...) w zakresie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz podstawy wymiaru tych składek. Interpretacja indywidualna wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zakład niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zgodnie z ust 2 art. 83 d w/w ustawy, nie wydaje się interpretacji indywidualnych w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania wyjaśniającego lub kontroli albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji Zakładu.

W konsekwencji przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub

zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie, sam zaś wniosek może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.

Wzajemna relacja art. 83d u.s.u.s. i art. 34 ustawy z 2018 r. Prawo przedsiębiorców polega na doprecyzowaniu przez ustawodawcę w art. 83d ustawy zwrotu użytego w art. 34 ustawy o zakres i sposób zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne.

Chodzi mianowicie o interpretację tych wszystkich przepisów prawa, z których wynika obowiązek opłacania przez płatnika składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz ich wysokość. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 26.07.2018 r. III AUa 1525/16).

Zgodnie z art. 35 ust 1 i 2 ustawy prawo przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej. Natomiast interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.

Wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa wiąże organ wydający decyzję w aspekcie zakresu i przedmiotu sprawy. Rolą właściwego organu jest ocena stanowiska strony występującej z wnioskiem o udzielenie interpretacji. W tym zakresie obowiązkiem organu staje się dokonanie wykładni treści przepisów prawa, które znajdują zastosowanie w sprawie oraz sposób ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sprawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. z 16.07.2009 r., II SAB/Go 8/09, LEX nr 523446).

Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie, a nadto wniosek powinien zawierać firmę przedsiębiorcy, numer identyfikacji podatkowej (NIP), a także adres do korespondencji w przypadku, gdy jest on inny niż adres siedziby albo adres zamieszkania przedsiębiorcy (art. 34 ust. 3 cyt. ustawy).

Składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Stan faktyczny należy rozumieć jako pewien zbiór faktów składających się na sprawę interpretacyjną, faktem zaś jest „to co zaszło lub zachodzi w rzeczywistości; zdarzenie, zjawisko; określony stan rzeczy”. (...) to „przedstawiający jakieś zagadnienie wszechstronnie, dogłębnie, szczegółowo; gruntowny, dokładny”, a zatem w taki sposób, by wnioskodawca mógł zająć stanowisko w stosunku do prezentowanego stanu rzeczy, zaś organ wydający interpretację na tej podstawie udzielić jednoznacznej odpowiedzi. Stanowisko wnioskodawcy w sprawie winno być sformułowane w taki sposób, by organ interpretacyjny mógł w sposób jednoznaczny zidentyfikować obszar prawny, którego dotyczy zapytanie. Oznacza to, że przedsiębiorca żądający udzielenia interpretacji ma obowiązek wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, tak aby sam mógł zająć stanowisko wobec prezentowanego stanu rzeczy, a uprawniony organ udzielić na tej podstawie jednoznacznej odpowiedzi (por. wyrok WSA w Szczecinie z 4 lipca 2007 r., I SA/SZ 906, wyrok SA w Warszawie z 16 czerwca 2015 r., III AUa 852/14).

W orzecznictwie wskazuje się także, iż prawidłowo zredagowany wniosek o wydanie interpretacji powinien opisywać stan faktyczny, wskazywać przepisy, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę składek na ubezpieczenia społeczne, budzące w ramach podanego stanu faktycznego wątpliwości oraz przedstawiać własne stanowisko (interpretację) podmiotu występującego z wnioskiem, tak aby możliwa była jego weryfikacja (por. wyrok SA w Gdańsku z 21 października 2016 r., III AUa 839/16).

Natomiast odpowiedź organu ma być tak sformułowana, ażeby wnioskodawca uzyskał informację co do trafności jego stanowiska, a ewentualna interpretacja organów ma wyjaśnić, jaki przepis znajdzie zastosowanie w jego indywidualnej sprawie. Organ nie ma obowiązku ustosunkowywania się do wszystkich wymienionych we wniosku przepisów. Jego zadaniem jest udzielenie odpowiedzi, która pozwoli wnioskodawcy na wypełnienie spoczywających na nim obowiązków nałożonych przez przepisy prawa.

Zakres i przedmiot sprawy o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa konstytuuje treść wniosku wszczynającego postępowanie, a rolą organu prowadzącego to postępowanie jest ocena stanowiska strony w danej kwestii, nie zaś przedstawianie poglądów i wykładni przepisów odnoszących się do różnych sytuacji faktycznych. Istotą tego postępowania jest uzyskanie przez stronę wyjaśnienia treści przepisów prawa i ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sytuacji wskazanej we wniosku. (vide post. SN z 18.4.2011 r., III UK 117/10).

Co więcej, wydanie interpretacji nie może wymagać czynienia przez organ jakichkolwiek ustaleń faktycznych (por. wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2017 roku, II OSK (...), L.). Interpretacje nie są rozstrzygnięciami władczymi, lecz pozostają jedynie poglądem organu w kwestii sposobu stosowania prawa. W efekcie procesu interpretacji nie powstaje reguła indywidualna normująca nakazane, czy zakazane zachowanie adresata, która jest efektem stosowania prawa materialnego, lecz jedynie reguły informujące o tym, jak to prawo materialne stosować.

Istotą przedmiotowego postępowania jest wyłącznie uzyskanie przez stronę wyjaśnienia treści przepisów prawa i ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sytuacji wskazanej we wniosku (por. postanowienie SN z 18 kwietnia 2011 r., III UK 117/10).

W konsekwencji interpretacja spełnia dwie funkcje. Po pierwsze, służy informowaniu uczestników ubezpieczeń społecznych o sposobie wykładni konkretnych przepisów. Po drugie, chroni obywateli przed możliwością zmiany poglądu przez organ państwowej jednostki organizacyjnej (administracji publicznej).

Przenosząc przywołane rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że organ rentowy słusznie odmówił udzielenia wnioskodawcy indywidualnej interpretacji, gdyż odwołujący w istocie żądał zweryfikowania prawidłowości zastosowania wobec niego art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej w sprawie prowadzonej przez terenowy oddział ZUS-u i oceny prawidłowości złożonych przez niego dokumentów zgłoszeniowych i wyrejestrowujących w kontekście ustalenia podstawy wymiaru składek na podstawie art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej w brzmieniu obowiązującym od 1.02.2020 r. W istocie odwołujący w trybie wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji chce uzyskać od Prezesa ZUS wiążące rozstrzygnięcie w odniesieniu do stanu faktycznego sprawy prowadzonej przez terenową jednostkę ZUS poprzez podważenie prawidłowości ustaleń dokonanych przez urzędników ZUS Inspektorat w S.. Ponadto wbrew argumentacji wnioskodawcy przytoczonej na uzasadnienie odwołania, w ramach wydawania indywidualnej interpretacji organ rentowy nie dokonuje własnych ustaleń faktycznych w sprawie w ramach postępowania dowodowego, ani też nie rozstrzyga spraw spornych między Oddziałem ZUS-u a przedsiębiorcą, a jedynym celem tego postępowania jest podanie wyjaśnienia treści przepisów prawa dotyczących wskazanego ustawowo zakresu i mających zastosowanie w budzącej wątpliwość przedsiębiorcy sytuacji. Jak bowiem trafnie wskazał Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z 3.09.2013 r. III AUa 193/13, (L.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydając pisemną interpretację przepisów prawa w tym trybie, dokonuje wyłącznie interpretacji przepisów (z ograniczeniem do tych, z których wynika obowiązek świadczenia składek na ubezpieczenia społeczne), nigdy zaś w ramach tego postępowania nie rozstrzyga konkretnej sprawy administracyjnej, w szczególności sprawy spornej. Nie sprawuje bowiem w tym trybie funkcji kontrolnej i nie ma kompetencji aby wskazywać właściwą drogę postępowania, lecz przedstawia swój pogląd dotyczący rozumienia przepisów prawa i sposobu ich zastosowania w odniesieniu do konkretnej sprawy, w oparciu o przedstawiony stan faktyczny bez możliwości prowadzenia postępowania wyjaśniającego czy dowodowego. Powyższe stanowisko Sąd Okręgowy w niniejszym składzie w całości podziela traktując jako własne. Z tego względu prawidłowość i terminowość złożonych przez wnioskodawcę dokumentów zgłoszeniowych i rejestrowych w kontekście zastosowania wobec odwołującego przez terenowy oddział ZUS art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej nie mógł być przedmiotem postępowania dowodowego pozwanego w trybie udzielenia indywidualnej interpretacji, ani też nie mógł być przedmiotem czynienia przez pozwanego własnych ustaleń celem

kontroli postępowania spornego między przedsiębiorcą i terenową jednostką ZUS Inspektorat w S.. Co do wątpliwości przedstawionych przez wnioskodawcę we wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji, to wskazać należy, że trafnie pozwany podnosił, że istnieje możliwość dokonania ustaleń w tym przedmiocie jedynie przez właściwą terenową jednostkę ZUS w trakcie postępowania wyjaśniającego i dowodowego przeprowadzonego na zasadach ogólnych regulowanych przepisami ustawy z 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Natomiast przedmiot postępowania w trybie udzielenia interpretacji indywidualnej nie obejmuje spraw związanych z analizą złożonych przez Przedsiębiorcę dokumentów zgłoszeniowych i wyrejestrowujących, a także terminowości ich złożenia celem ustalenia istnienia możliwości skorzystania przez przedsiębiorcę z ulgi w oparciu o art. 18 c ust. 10 ustawy systemowej w brzmieniu obowiązującym od 1.02.2020 r. czyli tzw. małego ZUS plus. Zaskarżona decyzja odpowiada zatem prawu.

Mając na uwadze przedstawione rozważania, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pkt 1 wyroku oddalono odwołanie z braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach orzeczono w pkt 2 na podstawie art. 98 k.p.c. oraz na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zm.).

Wobec spełnienia przesłanek z art. 148¹ k.p.c. wyrok wydano na posiedzeniu niejawnym.

A.P.